

ПРЕСЯТИ СВЕТИИ

Дейвид Уилкерсън

20 Февруари 1989

„А вие сте ония, които устояхте с Мене в Моите изпитни. Затова, както Моят Отец завещава царство на Мене, а Аз завещавам на вас, да ядете и да пиете на трапезата Ми в Моето царство; и ще седнете на престола да съдите дванадесетте Израилеви племена. [И рече Господ]: Симоне, Симоне, ето, Сатана ви изиска всички, за да ви пресее като жито; но Аз се молих за тебе, да не отслабне твоята вяра; и ти, когато се обърнеш, утвърди братята си. Петър Му рече: Господи, готов съм да отида с Тебе и в тъмница и на смърт. А Той рече: Казвам Ти, Петре, петелът няма да пее днес, докато не си се отрекъл три пъти, че Ме познаваш.” (Лука 22:28-34)

Много от вас познавате покойната Катрин Кулман – мощно използвана за изцеления служителка от Питсбърг. Господ милостиво ми позволи да служа с нея в този град в продължение на пет години и през това време Гуен и аз я опознахме доста добре. Нещо, което си спомням от нея е тихият ѝ глас, когато говореше за Сатана и силите на тъмнината. Веднъж започнах да ѝ разказвам за работата ни с наркомани и алкохолици в Ню Йорк. Предполагам, тя си помисли, че съм твърде равнодушен по въпроса за сатанинската дейност, понеже докато говорех, стана много сериозна и ми каза с онзи тих глас: „Дейвид, никога не приемай несериозно въпроса за духовната война или сатанинските сили. Това е много сериозна тема.”

Доколкото ми е известно, Катрин Кулман никога не се е страхувала от Сатана. Но темата за началствата и властите на тъмнината за нея не беше шега работа. Бог ѝ беше дал духовни очи, за да зърне малка част от войната за човешките души в небесни места.

Когато Исус ходи по земята, Той знаеше много добре за жестокостта на силите на злото и как понякога Сатана излиза с всички оръжия от ада, за да пресее Господните ученици. Не мисля, че някой от нас знае или разбира огромния конфликт, който бушува в този момент в духовната сфера, нито пък разбираме колко е решен Сатана да унищожи всички светии, които са решили в сърцето си твърдо да изминат целия път с Христос.

В нашето християнско ходене пресичаме една линия – аз я наричам „линията на покорството” – която включва всяка аларма в ада. В момента, в който пресечеш тази линия и преминеш в живот на покорство и зависимост от Исус, решен в сърцето си никога да не се върнеш назад, ти ставаш заплахата за царството на тъмнината и мишена на началствата и властите му. Свидетелството на всеки вярващ, който се обръща към Господ с цялото си сърце – гладуващ за святост и по-дълбок вървеш с Исус - включва и внезапен прилив от странни и големи проблеми, изпитания и тестове!

Може би преди си бил ученик на половин работен ден: обичал си Господ, но си бил духовно мързелив. Не си бил ненаситен ученик на Библията, нито предразположен към духовните

неща. Не искаше да си фанатик и нещата в живота ти вървяха гладко. Дяволът не се занимаваше много с теб, понеже ти поддържаше и двата отбора.

Но сега вече си изцяло Божий. Словото Му е оживяло в теб и ти се молиш, плачеш, обичаш изгубените души. Всичко се е променило, включително и изпитанията ти. Изживял си огромна промяна в сърцето си.

В същото време си раздвижил невидимия свят. Пресече линията на покорството и вече си главна цел на врага.

Всички ние сме преживявали този вид тревога от ада. Помня как една вечер лежах в леглото и се опитвах да си спомня всички неща, които някога бяха излизали срещу мен. Случвало ли ви се е? Всичко, което можах да кажа, беше: „Господи, не е забавно да си изпитван. Винаги боли. Всичко, което мога да направя е, да оставя всичко на Теб и да заспивам.”

Една неделна вечер тук, в Таймс Скуеър Чърч, трябваше да прекъсна хвалението за да направя следното съобщение: „Някой се опитва да влезе в жълт мерцедес на 41-а улица точно пред църквата. Ако колата е ваша, бързо отидете там!” Крадците вече бяха откраднали радиото и бяха на път да откраднат колата. Слава на Бог, те избягаха, а колата беше спасена.

Оказа се, че собственичката е адвокатка – красиво посветена жена, която посещава църквата ни. Тя се обади в офиса ни по-късно през седмицата с думите: „Пасторе, веднага разбрах, че това е тревога от Сатана, който се опитва да ме държи настрана от Евангелието, което се проповядва в Таймс Скуеър Чърч. Но няма да се откажа!”

На друга жена - от Ню Джърси, бронята беше ударена, а при друг случай – колата ѝ открадната. Знаех защо се случва това – жената също се променяше и растеше в Господ. Тя беше прекосила линията заради Исус, а Сатана я тормозеше, опитвайки се да я обезкуражи, за да спре да ходи на църква.

Таймс Скуеър Чърч се намира право в сърцето на съвременния Вавилон – по средата на Бродуей – трона на Сатана в Ню Йорк – и представлява голяма заплаха за силите на тъмнината.

Наскоро, когато „Ню Йорк Таймс” публикува статията „Таймс Скуеър Чърч говори несвързано”, вестници от Швеция, Италия и други места отвъд океана също я публикуваха. Ако тези светски институции са забелязали какво става тук, какво мислите се случва в ада? Нищо по-малко от военен съвет срещу нас!

„Симоне, Симоне, ето, Сатана ви пожела, за да ви пресее като жито” (Лука 22:31). Точно тук, Самия Исус представи темата за пресяването на светиите. Пресявам, означава да бъдеш разтърсен и отделен или да бъдеш шокиран от възникването на внезапни изпитания.

В дните на Христос, работниците използваша ситото точно преди да напълнят чувалите. Те насипваха зърното в квадратни сандъци с решетки, обръщаха сандъка наопаки и силно го разтърсваха. Пясъка и мръсотията падаха през решетките докато останеха само зърната

жито. Исус казваше на Петър следното: „Сатана вярва, че ти не си нищо друго освен пясък и мръсотия, и че когато те постави в ситото и те разтърси, ти ще паднеш на земята!”

Пресяването на Петър се случи веднага след откровението, че идват големи благословения

Петър току ще беше получил обещание за плодотворно служение. „Затова, както Моят Отец завеща царство на Мен, и Аз завещавам на вас – да ядете и да пиете на трапезата Ми в Моето царство и да седнете на престоли да съдите дванадесетте израилеви племена” (Лука 22:29-30). На гръцки, думата „завещавам” идва от дума, чийто корен е „прокарвам”.

Исус даде невероятно обещание на учениците, като им каза: „Ще прокарам царството Си чрез вас, точно както Отец ме е направил проводник на славата Си!” Те не само, че щяха да бъдат проводници на Христовата слава, а също щеше да им се даде място на Господната трапеза, за да се наслаждават на живот на близост с Него – като принцове, управляващи и царуващи с Исус!

Петър не знаеше, че докато Исус дава тези скъпоценни обещания, сърцето Му агонизира в молитва за това, което вижда в невидимия духовен свят. Сатана беше пред трона на Отец, обвинявайки Петър и молейки за разрешение да сложи ръцете си върху него, както направи с Йов. Обвинението му трябва да е било нещо като: „Божият Син нарича този човек Петър „скала”, казва, че ще построи църквата върху неговия вид вяра. Той иска да направи Петър крайгълен камък на ново тяло вярващи. Аз твърдя, че не е скала на вярата; казвам, че е плява и не е достоен да бъде проводник на славата Ти. Нека го разтърся и поставя на изпитание. Има нещо зло в него! Няма да издържи! Ще падне!”

Сатана не може да пресее истинския вярващ без позволенieto на Бог

Сатана иска да пресее само онези, които застрашават работата му. Но защо пожела да пресее Петър в този момент? Защо беше толкова нетърпелив да го изпробва? В продължение на три години, Петър беше изгонвал демони и изцелявал болни. Сатана чу и знаеше какво планира Бог за Петър. Всъщност, тези три години бяха нищо в сравнение с по-великите дела, които той и останалите ученици щяха да извършат по-късно. Сатана беше чул, че Исус им обеща друго кръщение – този път със силата на Святия Дух. И той трепереше!

Сатана излезе срещу тримата с най-голям потенциал да принасят плод. По някакъв начин знаеше, че Петър беше отделен, за да донесе много плод, че Бог щеше да му даде сила и власт, които щяха да бъдат използвани славно срещу собственото му царство на тъмнината. След като вече беше съборил Юда, дяволът си мислеше, че е видял достатъчно поквара в Петър, заради която може да събори вярата му.

Точно сега някои от вас сте в ситото, разтърсвани и пресявани. Защо точно вие? Защо сега? Преди всичко, трябва да се радвате, че Бог ви е дал такава репутация в ада! Сатана никога не би искал Божието позволение да ви пресее, ако не бяхте пресекли линията на покорството.

Иначе защо врагът би изразходвал усилията си да ви навреди, притесни, изплаши и разтърси – вас и всичко, което имате?

Сатана ви пресява, защото играете важна роля в Божията църква в тези последни дни. Бог извършва нещо ново за пореден път в това последно, велико съживление. Вие сте били отделени от Бог, освободени и подготвени да бъдете мощни свидетели пред мнозина. Колкото по-големи са дарбите ви, колкото по-голям е потенциалът ви, колкото по-голямо е предаването ви на Божията воля, толкова по-жестоко ще бъде пресяването ви.

Петър си мислеше, че е достатъчно силен духовно, за да умре за Христос

Петър не знаеше за една своя огромна слабост. Чуйте свидетелството му: „Господи, аз съм готов да те последвам! Прекарах три чудесни години в най-доброто възможно библиейско училище. Бил съм около Теб, натрупал съм опит. Виждал съм демоните да бягат. Обръщал съм тълпи към Бог. Пораснах толкова много – не съм човека, който бях преди три години. Слава на Бог! Готов съм и ще измина целия път!”

Дори предупрежденията на Господ не поклатиха самоувереността на Петър. Исус се опитваше да го разтърси и събуди за предстоящата опасност. Но, като че Петър не чу и дума от тези крещящи предупреждения. Те въобще не го впечатлиха, понеже нямаше духовно разбиране.

Петър беше в смъртна опасност, само на няколко часа от това да извърши невероятен грях. Въпреки това, той продължи уверено по пътя си, като се хвалеше: „Готов съм! Няма да падна. Ако някой ще измине целия път, това съм аз!”

Някои от тези, които четете това в момента, сте като Петър. Бог е сложил ръка на вас, пораснали сте в Господ, обичате Го с цялото си сърце, но не мислите, че може да паднете. Не съзнавате, че Сатана може да ви пресее, и че ще бъдете яростно нападнати от врага.

Сещам се за един пример за силен млад евангелизатор, мощно използван от Бог да изцелява болните. Той имал скъпоценно помазание и откровение от Словото и Божията ръка тежала върху него. След това, той и съпругата му започнали да се отчуждават и накрая се разделили.

По същото време този евангелизатор хвърлил око на млада жена, но знаейки, че би било грешка да я преследва, решил да бъдат „просто приятели”. Започнал да ѝ се обажда по два – три пъти на ден и всяка вечер говорели с часове; „просто говорим за Исус” – казвал той. В крайна сметка се развел и се оженил за другата жена. Да, той все още има служението си, но е само частица от онова, което трябваше да бъде. Той пропусна най-доброто от Бог!

Този пример трябва да послужи като отрезвяващо предупреждение за всички нас. Бог изкарва всяка духовна гордост от сърцата ни и по-добре да внимаваме в предупрежденията от Словото и амвона. Виждате ли – двайсет и четири часа след като Петър се хвалеше, щеше да се превърне в морален инвалид, кълнейки, завлечен от страх, три пъти отричайки се от

Христос– нещо толкова лошо, за което никога не си беше представял, че дори е възможно да извърши!

Исус не можеше, а и не спря процеса на пресяване на Петър. Имаше нещо в този ученик, което трите години чисто поучение не можаха да променят, което чудесата и знаменията не можаха да разтърсят, което Христовите предупреждения не можаха да извадят наяве. Исус нямаше какво друго да направи, освен да остави Петър да влезе в огъня – в ръцете на Сатана и съкрушителния му потоп.

Петър трябваше да бъде съкрушен и смирен и да види криещата се в сърцето му гордост. Така е с някои от вас, които четете това послание. Може да имате толкова малко духовно разбиране, да сте толкова слепи относно самоувереността си, че като Петър, ситото на Сатана да е единствената останала възможност.

Исус даде пример как да се отнасяме с братята си, които падат по време на пресяването

„Но Аз се молих за теб да не паднеш.” Гледам този чудесен пример за Христовата любов и разбирам, че не знам почти нищо за това как да обичам онези, които падат. Със сигурност Исус е „приятел, по-близък и от брат.” (Притчи 18:24)

Исус видя доброто и лошото в Петър и дойде до заключението: „Този човек си струва да бъде спасен! Сатана го иска, но Аз го искам повече.” Юда не можеше да бъде спасен – той нямаше сърце за Господ. Беше се продал на алчността и лакомията и това беше отворена врата за Сатана. Но Петър наистина обичаше Господ.

Исус каза: „Молих се за теб!”, а не „Ще се моля!” Исус отдавна знаеше какво ще се случи. Вероятно беше прекарал много часове с Отец, говорейки за Петър – колко го обича, как иска да бъде в Божието царство, колко го цени като приятел.

Господ даде на всеки от нас този вид любов, за да можем, когато видим някой да прави компромис, или се е запътил към беда, да го обичаме достатъчно, за да го предупредим твърдо, както Исус предупреди Петър. Едва тогава ще сме в състояние да кажем: „Моля се за теб!”

Трябва да го кажем в любов, а не като обвинение от рода на: „Толкова си лош, толкова компрометиран, че се нуждаеш от всички молитви, които можеш да понесеш!” Или: „Ще се моля за теб, имаш голяма нужда!” Не, трябва да го кажем с любов и след това да го направим.

Заведете тези хора до Божия трон, молете се за тях да излязат от изпитанията си с незасегната вяра. Исус не поучаваше Петър. Той не каза: „Петре, само ако беше слушал. Само ако се беше молил и беше стоял буден с Мен в градината. Само ако не беше толкова горд!” Исус по-скоро каза просто: „Моля се за теб.”

Веднъж чух слух, че някакъв лъжепророк трябвало да освободи амвона заради прелюбодейство. Без да проверя, аз разпространих този слух. Когато съвестта ми започна да ме гризе, си помислих: „Е, той си го заслужава – объркал е толкова много човешки животи. Така или иначе щеше да се случи!“ Никога не се молих Бог да го доведе до истинска вяра в Христос.

„Молих се за теб.“ На гръцки „теб“ е в множествено число и означава „всички вас“. Исус не говореше само на Петър, а на всички ученици – както и на нас днес. „Аз за тях се моля; не се моля за света, а за тези, които си Ми дал, защото са Твои... Отче свети, опази ги в Името Си, което си Ми дал, за да бъдат едно, както сме и Ние... Не се моля да ги вземеш от света, а да ги пазиш от лукавия.“ (Йоан 17:9,11,14)

Няма значение през какво преминаваш, няма значение какво стои пред теб – ако сърцето ти е пълно с любов към Исус, Той се моли за теб. Исус не се моли Петър да бъде подминат от ситото на Сатана, а вместо това се моли единствено вярата му да не отпадне. И точно това е главната цел на Сатана – нашата вяра. В разстояние само на няколко часа той доведе обстоятелствата в живота на Петър до жестоко изпитание на вярата и любовта му към Исус.

Съществуват изпитания, да, но след това има и пресяване! Аз виждам последното такова като по-голяма, цялостна сатанинска атака, която да съкруши вярата ни. Тя обикновено е поместена в кратко, но много интензивно време. За Исус това бяха четиридесет дни и четиридесет нощи, като Сатана идваше при Него с всяка измама на тъмнината. За Петър това бяха само няколко дни. Но тези дни щяха да бъдат най-разтърсващите вярата му, най-стресиращите и окаяни в живота му. А през цялото това време Исус се молеше!

Исус победи атаката на дявола с „Писано е!“

„Писано е: „Не само с хляб ще живее човек, а с всяко слово, което излиза от Божиите уста“ (Матей 4:4). „Писано е още: „Да не изпитваш Господа, своя Бог.“ (Матей 4:7). „Защото е писано: „На Господа, своя Бог, да се покланяш, и само на Него да служиш“ (Матей 4:10). Когато Исус беше конфронтиран от дяволските машинации, Той ги победи с Божието Слово.

Днес имаме и друго „Писано е“: „Молих се за теб за да не отпадне вярата ти.“ Можеш да кажеш на дявола: „Можеш да получиш разрешение да ме пресееш, да се опиташ да събориш вярата ми, но трябва да знаеш това – моят Исус се моли за мен!“

Вярата на Петър беше изпитана и той се спъна поради гордостта си, но в отговор на молитвата на Господаря, корените на неговата вяра не бяха унищожени. Така че, в крайна сметка вярата му не падна. Точно когато Сатана викаше от радост и изглеждаше сякаш Господ е загубил приятел и помазан човек, само с един поглед на Исус, Петър се разтопи! „И Господ се обърна и погледна Петър. И като излезе навън, плака горко.“ (Лука 22:61-62)

„Горко плака“ на гръцки означава „пронизваш, жесток плач“. „И Петър си спомни думата на Господа – как му беше казал: Преди петелът да пропее, ти три пъти ще се отречеш от Мен“ (Лука 22:61). Представям си как този човек отива към хълмовете на Юдея, пада по очи прострян на земята и плаче: „О, Отче, Той беше прав! Не Го послушах. Той ме предупреди, че

Сатана ще се опита да унищожи вярата ми. Не съм готов! Да умра за Исус? Та аз дори не мога устоя да Му бъда слуга! Прости ми! Обичам Го – при кого да отида?”

Аз вярвам, че вярата на Петър устоя поради нещо друго, което Исус беше казал: „И ти, когато се обърнеш, утвърди братята си” (Лука 22:32). Колко ли пъти Петър чуваше тези думи в сърцето си, размишлявайки: „Не каза ли Исус „когато се обърнеш”, когато се върнеш? Не каза ли, че все още имам служение? Нима след това, което направих, от мен се очаква да помагам на другите?”

Бог отговори на молитвата на Сина Си. Виждам Петър, с Духа на Бога, изливащ се от него, с издигнати към небето ръце, казвайки: „Сатана – върви си! Предадох Го, но все още Го обичам. Той обеща, всъщност пророкува, че аз ще се върна и ще дам сила на другите, ще бъда скала. Връщам се при братята и сестрите си!”

Петър беше с единайсетте ученика, когато Исус им се яви. Той се покланяше с тях, когато Исус премина в слава. Той бе първия ученик, който изтича до гроба, когато им казаха, че Исус е възкръснал. Точно Петър говори на Петдесетница – каква проповед само!

Вярвайте ми – идва потоп от новоповярвали, евреи и езичници, както и много отстъпили от вярата. Къде ще намерят сила те в трудните времена, които предстоят? От вярващи, пресяти светии, които могат да кажат с власт: „Не вярвайте в себе си. Внимавайте. Който мисли, че стои, нека внимава да не падне.” (1 Коринтяни 10:12)

Има ли нещо, което те изкушава в живота? Мъти ли се някакъв проблем? По-добре чуй думите на Исус и разбери, че Сатана може да е получил разрешение да те пресее. Не подхождай лекомислено към това!

Не е нужно да падаш като Петър. Всъщност, трябва да четем историята му и да бъдем предупредени от нея. Но ако си отпаднал и наскърбил Господ, тогава погледни в лицето Му като Петър и помни, че Той се моли за теб. Покай се, върни се и сподели опита си с други, които се намират в ситото.

Аз се моля на Господ да ми даде същото слово на надежда към падналите братя като това на Исус. Той не каза: „Ако се върнеш”, а „когато се върнеш!” Искам да съм в състояние да погледна плачещите, съкрушените, падналите овце и да кажа с надежда и вяра: „Когато това пресяване свърши, вярата ти стане по-силна и ти се върнеш – Бог ще те използва!” Не искам да се отказвам от онези, които падат. Помнете – Сатана няма да излезе срещу теб, освен ако не е съзрял святост и покорство в сърцето ти!

Използван с разрешение на World Challenge, P. O. Box 260, Lindale, TX 75771, USA.

© 1989 World Challenge, Inc., PO Box 260, Lindale, Texas 75771

[Sifted Saints](#) / [Пресяти светии](#)